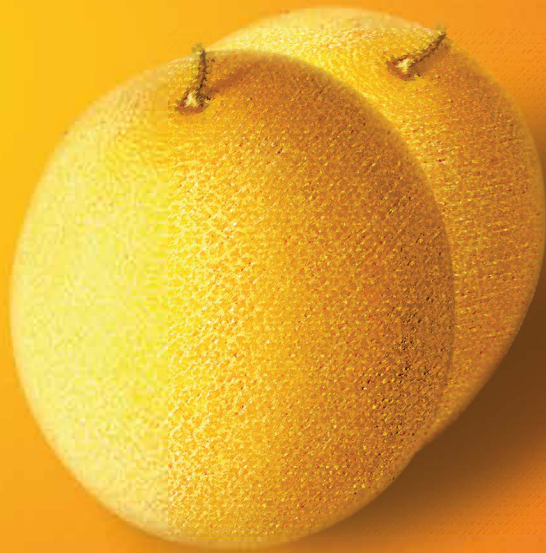

Melonit kypsyvät

Virpi Pyykkö

Melonit kypsyvät

VIRPI PYYKKÖ

Melonit kypsyvät

© 2018 Virpi Pyykkö

Taitto: Books on Demand

Kannen suunnittelu: Bilgehan Kamaci

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-745-6

SISÄLTÖ

PALJASTUKSIA	7
EI VOI OLLA TOTTA!	15
FINN TOURS JA SUN HOUSING	23
SOPPA JA KOKKI	30
NÄKYMÄTTÖMÄT KÄDET	41
SAVUMERKIT	48
VELVOLLISUUDET	55
YILMAZIN MATRIARKKA	66
SAPADERE	70
LALE JA SEVDA	82
ARKIPÄIVÄN ASKAREISSA	87
HASANIN MIETTEET	98
ALANYAN LÄMPÖÄ JA MIEHIÄ YÖRETKELLÄ	104
KAHDENLAISIA SUUNNITELMIA	116
JUOKSEVA OLIIVI JA MUUT MYSTEERIT	130
MUUTOKSIA VILLALLA	134
MIELEN SOPUKOISSA	143
KAHDEN NAISEN MIES	149
HYVIN SUUNNITeltu	158
ELÄMÄNLANGAT	163
SYKSYN SATOA	172
JÄNNITTEITÄ	177
RAKKAUTTA JA RAIVOA	188
MISSÄ?	195

PÄÄTÖS	203
MUUTOKSIA	212
GÜLE GÜLE, NÄKEMIIN!	220
SEKAVA MIELI	228
PIMEYS	240
JAETUT KOKEMUKSET	245
HIRVENSALOSSA JA ALANYAN VALOSSA	250
HOIDOSSA	259
MARRASKUU	270
KUN AIKA ON	274
EN TAHDO TÄTÄ	291
KAKSOSELÄMÄÄ	295
VALOA KOHTI	300
SELITYKSIÄ	304
PIILOPIRTTI	308
TYHJÄ KOTI	318
VANHAN OLIIVIPUUN ALLA	321
VERKON SILMÄPAKO	328
NOPEITA KÄÄNTEITÄ	333
HAYATIM, ELÄMÄNI	338
KOHTALON ARPA	349

PALJASTUKSIA

Laura katsoi Hasanin syvänruskeisiin silmiin. Lauran silmistä valuivat villisti ryöpyten ilon kyynleet. Hasan rutisti Lauraa tiukasti lihaksikasta rintaansa vasten. Harjalintu ojenteli kaulaansa bougainvillean oksalla ja ihmetteli ilon huudahduksia. Iltapäivän aurinko paistoi kuumasti viiniköynnösten välistä Villa Asman pihalla. Arja, Lauran esimies matkatoimistosta ja Sari, Lauran paras ystävä seurasivat sivusta jännittyneinä tilanteen kehitystä. Laura oli juuri kertonut Hasanille odottavansa tälle kaksosia.

Laura oli ilmoittanut palanneensa Alanyaan ja haluavansa keskustella Hasanin kanssa eräästä tärkeästä asiasta. Hasan oli tullut paikalle Lalen kanssa näyttääkseen Lauralle, ettei tämä ollut mitenkään korvaamaton. Lale oli yhtään liioittelematta todellinen kaunotar. Hasanilla oli draamantajua, jota hän käytti sopivissa tilanteissa. Se jotenkin antoi elämäänsä lisää sävyä. Huolimatta Hasanin tarkkaan suunnitelluista askelmerkeistä, tilanne oli ryöstäytynyt täysin käsistä, kun Hasan oli kuullut tulevansa isäksi ja saavansa kaiken lisäksi vielä kaksoset.

Lale riuhtaisi itsensä tuolista ja kääntyi raivoisasti tulosuuntaan. Hän lähti villalta karjaisten:

– Allah kahretsin, Allah sinut musertakoon!

Kirous jäi väreilemään ilmaan hänen lähdettyään. Hän tärisi vihasta nähtyään miten Hasan oli nostanut Lauran syliinsä ja suudellut tätä hulluna ympäri kasvoja. Tietämättä syytä Hasanin kohtaukseen, Lale marssi kiivastuksissaan alas vuoristotietä huivin poimut kimaltaen lilan ja keltaisen sävyissä ilta-auringon osuessa niihin. Pitkä hame kietoutui pohkeiden ympärille, sillä se ei tahtonut pysyä millään raivokkaan askelluksen tahdissa. Aikoiko Hasan jättää hänet

jo toisen kerran tämän skandinaavisen vaaleaverikön vuoksi? Ei tullut kuuloonkaan! He saivat nyt molemmat kärsiä, sekä Hasan että hänen albiinonsa. Sen hän oli nyt päättänyt. Häntä ei kyllä kohdella näin, ei todellakaan! Lalen silmät leimusivat syvää vihaa. Hän tulisi kostamaan kaiken turhautumisensa ja pettymyksensä. Päätös kypsyi nopeasti hänen hyvin muodostuneessa pääkopassaan, kun hän talloi mäkeä alas ja potki kiviä kiiltävillä mustilla kengillään. He saivat tuntea hänen kostonsa konkreettisesti.

Arja, jolla oli ollut aikaisemmin myös pitkä suhde turkkilaisen miehen kanssa, seurasi uutta käännettä mielenkiinnolla. Hänen oma suhteensa päättyi ikävissä merkeissä vuosia sitten, mutta miten kävisi Luran ja Hasanin suhteen? Oliko heillä onnistumisen edellytyksiä, kun taustalla oli ollut väkivaltaisuutta? Ehkäpä lapset olivat sittenkin tämän suhteen pelastus. Tähän Hasan oli Lauraa painostanutkin – perheen perustamiseen.

Hasan taputti Luran kauniisti pyöristynyttä pientä vatsakumparetta. Hän muistutti Lauraa unesta, jossa tämä oli nähnyt vatsansa paikalla ison melonin. Hasan tarkisti, muistiko Laura unensa.

- Muistanhan mä, mutta mitä sulla on tekeillä ton Lalen kanssa? Ymmärsinkö mä sen sekavasta puheesta oikein, että se mainitsi jotain kihlajaisista?
- Se oli meidän suunnitelma sen jälkeen, kun sä lähdit täysin odottamatta Suomeen. Tää uutinen muuttaa nyt kuitenkin kaiken, ihan kaiken! Mä perun kaikki kihlajaisvalmistelut ja me perustetaan kunnon koti lapsille. Tästä täytyy puhua rauhassa, kunhan mä selviydyn ensin tästä shokista.

Hasan tunsu yhtäkkiä valtavaa riemua ja nosti oikean käsivartensa raivokkaasti kohti taitavasta ja iski ilmaan nyrkillään.

- Yes, yes babayım! Hän tuuletti voimansa tunnossa isyyttään.

Isyys ei ollut todellakaan mikään vähäpätöinen asia tässä kulttuurissa. Laura oli onnellinen Hasanin reaktiosta. Hän ei olisi uskonut vielä äsken, kun Hasan oli ilmaantunut Lalen kanssa paikalle, että kaikki voisi kääntyä parhain päin, edes hetkeksi. Hasan oli tullut esittelemään uutta valloitustaan Lauralle kuin kissa saalistaan. Mutta kaksoset olivat sekoittaneet pakan täydellisesti. Laura jutteli lapsilleen mielessään: Toi mies on teidän isänne. Mitäs mieltä te olette? Eikö olekin aika karkki? Toisen kaksospuolikkaan sukupuoli ei tosin ollut vielä selvillä, mutta Sari oli ehdottanut, että kutsutaan niitä pojiksi, kunnes tiedetään varmasti, onko toinenkin tulokas poika vai ei.

Hasan kävi kovilla kierroksilla tunnemyrskynsä pyörytyksessä, eikä oikein tiennyt mihin suuntaan säntäilisi. Hänen päässään pyörivät ajatukset kuin pesukoneen lingossa. Vasta jonkin ajan kuluttua hän tajusi jotenkin, että Arja ja Sari olivat myös paikalla. Ehkä naisilla oli ollut jotain meneillään. Hän muisti, miten oli uhkaillut myös Arjaa, kun Laura oli ilmoittanut Suomeen lähdöstään. Mutta nythän oli ihan toinen tilanne. Hasan pyöritti taas rukousnauhaansa taskussaan ja laskeskeli kymmeneen. Hän meni Arjan eteen, tarttui tätä hartioista ja katsoi pitkään Arjan ripsilisäkkeiden reunustamiin vihreisiin silmiin.

- Hei Arja, mun täytyy pyytää sulta anteeksi, koska olin viime kerralla sullekin niin vihainen, kun Laura ilmoitti täysin yllättäen Suomeen lähdöstään. Mä olin vaan niin sekaisin koko tilanteesta. Voitko sä antaa mulle anteeksi?

Hasan katsoi Arjaa silmiin anovasti. Hän tiesi katseensa tehon. Hän sai välittömästi myöntävän vastauksen. Arja värähti huomatessaan jälleen, miten paljon Hasanissa oli samoja elkeitä kuin hänen exäsään. Yksi katse noista tummista silmistä ja kaikki oli taas annettu anteeksi.

Laura pohti ääneen, olisiko parasta syödä kanaa ja vaihtaa kuulumisia rauhassa. Olihan aikaa vierähtänyt parisen kuukautta. Hän ehdotti, että Hasan kertoisi ensin mitä täällä oli tapahtunut ja mikä tämä Lale-juttu oikein oli. He muut olivat juuri ehtineet syödä ennen Hasanin saapumista, mutta ruokaa oli runsaasti jäljellä. Sari raivasi likaisia astioita ja lisäsi pöytään lautasen Hasanille ja haki kanaa ja salaattia. Hän tiedusteli, haluaisiko Arja tai Laura vielä tankata hieman kanaa. Arja ilmoitti olevansa ihan täynnä ja kiitti vielä ihanasta ateristiasta. Laura sanoi, että voisi syödä Hasanin seuraksi vähän salaattia. Sari toi nopeasti toisen lautasen ja juomat. Hän siirtyi vaivihkaa Arjan seuraksi oleskelunurkkaukseen. Hän vaistosi, että nyt kirjoitettiin taas uutta lukua hänen ystävänsä elämän käsikirjoitukseen.

Laura ja Hasan menivät syömään viiniköynnöksen alle, missä ruokapöytä oli sopivasti varjossa. Rypäletertot olivat jo kypsymässä tumman lilan sävyihin. Luran vaaleansiniset silmät välkkyivät rypäleiden kylkiin osuvan valon kanssa kilpaa, kun hän katsoi Hasania, joka oli taas tupsahtanut hänen elämänsä kuin tyhjästä. Laura tunsi valtavan lämpöaallon hulmahtavan lävitseen – Hasan, mikä ihana mies! Harjalintu, jonka naiset olivat ristineet Töyhdöksi upean viuhkamaisen töyhtönsä ansiosta, oli ottanut tavakseen kurkistella köynnöksen välistä ja ihmetellä villalla alkanutta uutta elämää. Nytkin se livahti lehtien taakse seuraamaan tilanteen kehittymistä käännellen valkoisen-, mustan- ja keltaisenkirjavaa päätänsä uteliaana puolelta toiselle ja pitäen tyypillistä pu-pu-pu – ääntelyään.

Arja ja Sari keskustelivat kiihkeästi asioiden saamasta uudesta käänteestä. Arja nosti jalkansa rahille, nojasi taaksepäin ja sanoi arvanneensa, että Hasan olisi tosi onnellinen asioiden nykytilasta. Arja epäili, että ongelmia saattaisi kuitenkin ilmaantua suvun puolelta, jos kihlajaisjärjestelyt olivat jo käynnissä. Toisaalta kaksosilla sai melkein mitä vaan anteeksi tässä lapsirakkaassa maassa, hieman tilanteesta riippuen. Hasanin morsianehdokas saattaisi myös

saada aikaan hankaluuksia. Tässäkin maassa naiset osasivat kyllä järjestää yllättäviä ongelmia niin halutessaan. Loukattu itsetunto sai aikaan arvaamatonta käytöstä. Arja väritti sanomaansa muutamalla elävällä esimerkillä ja uutisella. Eilenkin oli joku nuori nainen hypännyt tai tönäistyt kalliolta Konaklissa avioeron jälkeen. Tunteita tuuletettiin niin hyvässä kuin pahassa. Välillä satoi ruusunlehtiä ja kultasepäntiikkeiden ovet kävivät tiuhaan tahtiin, toisaalta asioiden mutkistuttua myös aseet puhuivat. Sari kuunteli kiinnostuneena ja osallistui lyhyillä kommentteillaan Arjan pohdiskeluun.

Laura ja Hasan pohtivat päät yhdessä elämänsä uutta käännettä. Hasan silitti Lauran kättä.

- Dilek kyllä repeää onnesta kuullessaan, että kaksoset ovat tulossa. Sehän ryntää suoraan lanka-Ahmedille ostamaan nuttulankoja, kun pitää tehdä kahdet kappaleet, etteivät lapset vaan vilustu. Äiti on ihan sekopäinen aina pieniä lapsia nähdessään. Isälle puolestaan uutinen voi olla melkoinen shokki, sillä isä oli jo viime kerralla tosi pahoillaan, kun mä jätin Lalen sun takiasi. Hän on ollut puuhaamassa kihlajaisia perheiden välillä aktiivisesti. Häntä mun täytynee varmaankin vähän kauemmin pehmitellä.
- Kuinka pitkällä ne kihlajaisvalmistelut oikein oli?
- Olihan niistä jo sovittu ja ravintolavarauskin on tehty. Onneksi kutsukortteja ei vielä ehditty lähettää. Molempien suvut kyllä jo uutisen tietävät. Tällaiset jututahan eivät täällä kauan pysy salaisuuksina. Mun tehtäväni on selittää asia parhain päin. Ali-baba joutuu tietty pahaan välikäteen, mutta kyllä tää saadaan järjestymään. Sun ei tarvitse muuta kuin huolehdi nyt itsestäsi ja lapsista. Sähän tarvitset pian apuakin, kun toi ihana vatsa vielä vähän kasvaa, tatlım, ihanaiseni! Hasan silitti Lauran hiuksia ja jotakin jännityksen ja suuren ilon tapaista liikahti hänen rinnassaan.

- Mulla ei ole onneksi mitään hätää. Sari on täällä nyt elokuulle asti mun kanssa ja äiti tulee sitten Suomesta ja on synnytyksen jälkeenkin vielä apuna, joten kaikki on miehtitty valmiiksi lasten kannalta.
- No se on tosi hyvä! Mä puhelen puolestani asiat selviksi kotona. Voi että, miten upeaksi tää elämä yhtäkkiä muuttuikaan!

Hasan suuteli Lauraa kanan rasvaa vielä suupielellään. Laura nuuhki kanan ja partaveden tuoksua ja tunsii olevansa juuri nyt hyvin onnellinen. Hasan oli täynnä innostusta ja maalaili jos jonkinlaisia tulevaisuudenkuvia. Välimeren auringossa kasvaneena hän näki maailman luonnostaan valoisana. Markkinointialan koulutus lisäsi hänen maailmankuvaansa vielä hieman glitteriä, joten innostusta ei tarvinnut väkisin viritellä – se virtasi hänen veressään sekoittuen lapsiuutisten ansiosta kaikkiin muihinkin mahdollisiin positiivisiin tunnetiloihin.

Laura ilmoitti olevansa hieman väsynyt. Hasan sanoi ymmärtävänsä ja lähtevänsä ihan pian, mutta hänen täytyi saada vielä silittää lapsia hiukan. Hän laski kätensä Lauran vatsan päälle ja kyyneleet kertyivät hänen alaluomilleen ja alkoivat valua poskille. Hasan oli onnesta sekaisin. Hän suuteli Lauran vatsaa ohuen, kukikkaan kesämekon päältä kerran, toisen ja vielä kolmannenkin kerran ja mumisi jotain lapsilleen.

- Voi Laura güzelim, kaunokaiseni, voi miten onnellisen miehen sä teit musta – kaiken tän jälkeen. Muistathan sä varmasti nyt levätä, ettet sä rasitu liikaa. Mä soitan sulle heti aamulla.
- Muistan mä! Meillä onkin melkoinen suunnittelurupeama nyt edessä ja pohdittavaa riittää, vai mitä muruseni?
- Tabii tatlım, tabii, luonnollisesti ihanaiseni.

Hasan piti Lauraa sylissään heijaten häntä sivusuunnassa hiljaa puolelta toiselle. Hän tunki nenänsä syvälle Luran vaaleisiin hiuksiin ja nuuhki niiden tuoksua. Hän huomasi ikävöineensä Lauraa huolimatta Lalen kanssa tehdyistä suunnitelmista. Hasan tuns i itsensä yhtäkkiä äärettömän onnelliseksi mieheksi – mieheksi todellakin. Tässä nyt oli yhdessä paketissa koko hänen elämänsä, canim benim – Laura ja lapset. Hän upotti nenänsä syvemmälle Luran vaaleaan hiusmereen ja pyöritti päätään siinä edestakaisin ja tuns i miten halu ravisteli häntä hillittömästi.

Laura ei epäröinyt elämänsä kulkua enää hetkeäkään. Hän rakasti Hasania niin että tuntui. Hasan sai nyt ensiksi selvittää kihlajais-sotkuns a pois tieltä. Laura keskittyisi ainoastaan poikien, itsensä ja tietysti Hasanin hyvinvointiin. Tämä oli hänen suuri tehtävänsä ja haasteensa lähivuosina. Näin hän oli ajatellut. Hän tekisi töitä matkatoimistossa niin kauan kuin jaksaisi ja omistautuisi sitten täysillä kotiäidin rooliin. Myöhemmin ehtisi kyllä sitten pohtia ura-ajatuksia, kunhan pojat olivat vähän kasvaneet. Tästähän elämä vasta alkoi!

Hasan hyvästeli naiset ja suuteli Lauraa vielä portilla. Laura oli melkein jo unohtanut, miten hyvälle Hasanin syli, tuoksu ja huulet tuntuivat. Treenattujen käsivarsien tiukka halaus toi turvallisen olon aikaisemman pelon ja epävarmuuden jälkeen. Arja ja Sari kommentoivat nuorta onnea vaihtelevin tuntein. Mihin tämä johtaisi? Mikä olisi Luran kohtalo Hasanin vaimona? Tulisiko heistä onnellinen pari vai jatkuisiko pelon ilmapiiri? Aurinko oli laskeutunut äsken ja moskeijoista kajahtelivat rukouskutsut tempoillen pitkin vuorten rinteitä. Jostain leijui poltetun puun tuoksu pyyhkäisten kevyesti Villa Asman yli.

Lale asteli lyhyin, nopein askelin vuoristotien hiekkais ta reunaa bussipysäkille täyden raivon vallassa. Hänen tunteensa kuumenivat askel askeleelta kuin vanha soba. Nämä kamiinat kuumenivat ja syttyivätkin joskus niin, että talot paloivat poroksi. Välillä Lale

tunsi käpertyvänsä kasaan. Hän kutistui kuin viinirypäle kuivuesaan. Hän muisti elävästi ensimmäisen kerran, kun hän oli nähnyt Hasanin Alanyan keskustassa Luran kanssa. Mies oli ihan sekopäisen rakastuneen oloinen. Kuitenkin hän oli vakuutellut Luran olevan vain harmiton tuttava. Lale oli ihan vilpittömästi uskonut Hasanin puheita. Tällä kertaa hän oli kuitenkin ollut aivan varma, että hänestä tulisi Hasanin vaimo. Miten se albiino pääsikin taas sotkemaan kuviot? Mitä Laura oli Hasanille puhunut, kun mies sekosi taas ihan täysin? Lale ei nyt kerta kaikkiaan luovuttaisi. Hasan kuului hänelle ja sillä selvä! Lale potkaisi kiveä, joka singahti alas rinnettä.

– Allah kahretsin!

Lale kirosi kilpailijaansa koko tahdonvoimallaan. Hän kuvitteli, että aivan kuin kivi, tuo albiinokin saattaisi vierähtää alas kivikkoon ja kadota sotkemasta hänen elämäänsä, joka oli juuri nyt kaikkein parhaimmillaan.

EI VOI OLLA TOTTA!

Dilek huusi suoraa huutoa: – Allah, Allah! Ei voi olla totta, ei voi, kaksoset! Hasan, miten tämä nyt Alille kerrotaan ja Lalen suvulle? Johan sinä nyt pommin pudotit. Mutta onhan se ihanaa, voi voi, ajattele kaksoset – kaksi pikkuista kertaheitolla! Sinusta tulee baba, ajattele poikani!

Hasan katseli huvittuneena äitiään, kun tämä yritti koota ajatuksi-
aan. Äiti totesi kaiken tapahtuvan lopulta kuitenkin niin kuin Allah
hyväksi näkee. Ihminen ei voinut elämänsä kulkua viime kädessä
itse päättää.

Dilek ei tiennyt mistä päästä alkaisi sekavia ajatuksiaan purkaa.
Hasan kaappasi Dilekin syliinsä ja nosti tämän ilmaan. Kyyneleet
valuivat virtanaan Dilekin silmistä. Hän suuteli poikaansa molem-
mille poskille ja huusi Allahia toiseenkin kertaan. Kyllä tässä taas
apua tarvittiinkin.

- Voi yavrum, poikaseni, kultamuruni, ihanaiseni!
- Älä sinä äiti Ali-babasta huoli, kyllä mä kerron kohta isälle ja
muillekin asiantilan muutoksesta illallisella. Lalen suku hoi-
detaan sitten huomenna. Lale muuten lähti Luran vanhem-
pien huvilalta aika raivoissaan, mutta hän ei tiedä todellista
syytä sille, miksi mä olin niin onnellinen kuultuani Luran
jymyuutisen. Mä puhun hänen kanssaan huomenna myös.
Hasan yritti antaa määrätietoisen vaikutelman, vaikka hän
huojui epäroinnin, toivon ja epätoivon ristitulella. Miten
tämä tarina oikein päättyisi?
- Voi voi sentään! Kyllä välit nyt Lalen sukuun ovat varmaan
menneet pitkäksi aikaa. He tuskin antavat anteeksi tätä kovin
helpolla. Olethan sinä jo toistamiseen Lalea jättämässä. En

minäkään voisi äitinä tuollaista kohtelua hyväksyä omalle tyttärelleni. Voi poikakulta sinua minkä teit. Mitenkähän tästä nyt selvittää?

- Mutta ajattelepa äitiseni miten ihania lapsia saan tilalle. Mun on nyt ajateltava ainoastaan Lauraa ja lapsia, että kaikki menee parhaalla mahdollisella tavalla.

Dilek porhalsi siinä samassa keittiöön haistaessaan uunista tulevan kanapaistoksen tuoksun ja mutisi mennessään. Hän nyppi huivinsa laskoksia; se auttoi jotenkin taas kokoamaan ajatuksia. Hän ei voinut vieläkään oikein käsittää, miten elämä voi yhdessä hetkessä muuttua ja mennä ihan ympäri. Kohta hän putoaisi kyydistä tässä elämän karusellissa, vaikka olikin yleensä aina askeleen edellä. Mitähän Ali tästä sanoisi? Dilek ei uskaltanut ajatellakaan. Ali ei halunnut koskaan loukata ketään, joten Hasan oli järjestänyt hänet nyt melko pahaan välikäteen. Miten poika oli ajatellut selvitä illallisella asian käsittelystä? Ja sitten vielä kaksoset ennen avioliittoa ja kihlausta; se oli toinen periaatekysymys, joka oli Alille varmasti todella vaikea pala. Nyt täytyi vain suunnata ajatukset tilanteen ratkaisemiseen. Kaiken tunteilun ja lämmön lisäksi Dilekiltä löytyi myös tukeva, rationaalinen puolensa. Hän tiesi käytännössä mitä tarkoitti tarttua tuumasta toimeen. Hän myös hallitsi toteutuksen.

Dilek teki salaatteja ja pohti valmiiksi strategiaa mielessään. Miten hän voisi olla poikansa avuksi? Olihan Hasan hänen rakkain lapsensa, vaivalla synnytetty, mutta ehkä juuri siksi hänen sydäntään lähinnä. Hän viipaloi avokadoa ja tomaattia kuutioiksi isoon lasikulhoon. Vanhin poika Ibrahim oli kaukana Saksassa Hannen ja lasten kanssa... tuosta hieman rokaa, rucolaa joukkoon. Mehmetin kihlajaiset oli juuri takanapäin ja häitä Aysen kanssa valmisteltiin. Hasan oli pojista nuorimpana nyt ladannut melkoiset kortit pöytään... sitten persiljaa hienonnettuna. Tytöt, Filiz ja Aynur tuskin kovin pian marssittivat sulhasehdokkaita esille. Mehmetin häiden

Melonit kypsyvät

Välimeren rannalle, Turkin Alanyaan sijoittuvan trilogian ensimmäinen osa – Moskeijan varjossa – julkistettiin Alanyassa lokakuussa 2016. Tässä tarinan toisessa osassa Lauran ja Hasanin suhde ei ole ainoastaan onnellista romanssia ja pyörivien kebabvartaiden tuoksua, vaan kulttuuriset yhteentörmäykset ja mutkikkaita muuttuvat ihmissuhteet tuovat särmää tarinan edetessä. Samalla ne kuitenkin rakentavat myös uutta ymmärrystä – elämää kaikilla mausteilla. Laura tietää kokemuksesta, että Alanya jättää kävijöihinsä usein pysyvän jäljen; ilmanko monikulttuurisessa Alanyassa asuu jo tällä hetkellä ihmisiä yli 70:stä eri maasta.

Laura oli nähnyt aikaisemmin unen, että he olivat kävelleet Hasanin kanssa rannalla ja hänen vatsansa oli iso vihreä meloni. Hän tulee huomaamaan, että ”melonien kasvatus” on yllättävä ja vaativa laji monikulttuurisessa ympäristössä.

Melonit kypsyvät on huumorilla höystettyä fiktiota, mutta tähän kahden kulttuurin värittämään rakkaustarinaan mahtuu myös haasteita ja ristiriitoja, jotka tuntuvat joskus ratkaisemattomilta. Lauran vanhempien loma-asunto, Villa Asma on suomalaisen rauhan tyyssija, jossa Laura nuolee välillä haavojaan ystävänsä Sarin optimistisellä ja joskus suorasukaisella tuella. Lale, Hasanin katseita vangitseva perhetuttava tuo oman pippurisen mausteensa tähän çorbaan, keitokseen, jota Lale hämmentää taitavasti hyvin hoidetuilla pitkillä sormillaan.

Hasanin äiti Dilek, sukunsa kiistämätön matriarkka ratkoo perheensä monimutkaisetkin asiat nukuttuaan yön yli. Yleensä aamulla, kun hän siemaisee teelasistaan, ratkaisu on Dilekin mielessä kirkkaana kuin Dim-joen vesi. Lauran kirurgi-isä Kari puolestaan varmistaa kaikki askelmerkit diagnostisella tarkkuudella. Alanyassa kuitenkin elämä lyö joskus laudalta myös kaikki viimeistellytkin suunnitelmat – asiolla on puolensa; sen ainakin elämä Alanyassa opettaa.

